

Adaletin pusulası
(Compass of justice)

YARGITAY DERGİSİ

(JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION)

Cilt/Volume: 45 • Sayı/Issue: 3 • Temmuz/July 2019

E - B Ü L T E N
e-bulletin

Üç ayda bir yayınlanan hakemli bir dergidir.
This journal is a peer-reviewed journal published once every three months.
www.yargitaydergisi.gov.tr

ISSN: 1300 - 0209

Cilt/Volume: 45 • Sayı/Issue: 3 • Temmuz/July 2019

Yargıtay Başkanlığı Adına Sahibi
On Behalf of Presidency of the Court of Cassation, Publisher

İsmail Rüştü Cirit
Yargıtay Başkanı

Yayın Kurulu Başkanı
Chairman of the Editorial Board

Bahri Demirel
Yargıtay 17. Hukuk Dairesi Üyesi

Yayın Kurulu Üyeleri
Editorial Board

Dr. İhsan Baştürk
Yargıtay 19. Ceza Dairesi Üyesi

Hikmet Kanık
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi

Haluk Kırca
Yargıtay 1. Ceza Dairesi Üyesi

Ahmet Yener
Yargıtay 21. Hukuk Dairesi Üyesi

Editör
Editor

Firuze Bıyık
Yargıtay Tetkik Hâkimi

Yayın İşleri Müdürü
Publishing Manager

Ersin Damar

Dergiye yapılan atıflarda “YD” kısaltması kullanılmalıdır.

For citations please use the abbreviation: “YD”

Yönetim Yeri

Place of Management

Yargıtay Yayın İşleri Müdürlüğü (Yargıtay Ek-1 Binası) Vekâletler Cad. No: 3
06658-Bakanlıklar/ANKARA

Telefon/Phone: 0312 419 34 17 **Faks/Fax:** 0312 419 41 11

E-posta/E-mail: dergi@yargitay.gov.tr

Web sitesi/Website: www.yargitaydergisi.gov.tr

**Abonelik
Subscription**

Abone bedeli; Yayın İşleri Müdürlüğümüzün
T.C. Vakıflar Bankası Yargıtay/Ankara Şubesindeki
IBAN: TR65 0001 5001 5800 7305 3310 60 nolu banka hesabına
yatırılmalıdır.

Abone olmak için Abone Servisimizi (0 312 – 416 11 38) arayınız.

Hiçbir yerde **temsilcimiz yoktur**. Ödemeli olarak Dergi gönderilmez.

Bu dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarına aittir.
Articles published in this journal represent only the views of the contributors.

Copyright © 2019

**Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, Yargıtay Başkanlığı'nın yazılı
izni olmadan, fotokopi yoluyla veya elektronik, mekanik ve sair suretlerle
kısmen veya tamamen çoğaltılamaz, dağıtılamaz, kayda alınamaz.**

All rights reserved. No part of this publication may be copied, reproduced, stored in
a retrieval system, or transmitted, in any form or by means, without the prior
expressed permission in writing of Presidency of the Court of Cassation.

Baskı

Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu
An-Ce Matbaası
Tel: (0-312) 278 76 10
Faks: (0-312) 278 25 68

YARGITAY DERGİSİ YAYIN İLKELERİ

1. 1975 yılında yayın hayatına başlayan Yargıtay Dergisi (YD), “Hakemli Dergi” statüsünde üç ayda bir olmak üzere Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında yayımlanır.

2. Dergide hakemli ve hakemsiz makalelere birlikte yer verilir. Hakemli olarak yayınlanmasına karar verilen makalelerin hakemli olduğu dergide ayrıca gösterilir. Hakemsiz makalenin yayınlanıp yayınlanmayacağına Yayın Kurulu karar verir.

3. Derginin amacı; hukuki konularda bilimsel çalışmalar yayımlamaktır.

4. Yazıların; özgün, başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir.

5. Yayımlanan makaleden kaynaklanan her türlü sorumluluk yazara aittir.

6. Makale, bilgisayar ortamında Microsoft Word programında yazılır.

7. Makale, bilimsel bir çalışma niteliğini taşıyamayacak ölçüde kısa ya da makale formatının sınırlarını aşacak şekilde uzun olmamalıdır.

8. Derginin yazı dili esas olarak Türkçe olmakla birlikte, dergide yabancı dilde yazılara da yer verilir. Yazı, Türkçe veya yabancı dillerden herhangi birinde yazılmış olsa dahi 13 kelimeyi aşmayan “başlık”, 150-350 kelime arası “öz (abstract)” ve 5-8 kelime arası “anahtar kelimelerin (keywords)” bulunması gerekir. Makalenin adı, “öz”ü, anahtar kelimeleri, keywords ve abstract bilgileri Türkçe ve İngilizce olarak makale ile birlikte yer alır. Bu bilgiler sırasıyla yazının başına eklenip, Türkçe veya İngilizce olarak yazarları tarafından makale ile birlikte gönderilir.

9. Yazar, adı ve soyadını, unvanını, görev yaptığı kurumu, iletişim adresini, telefonu ile mutlaka e-mail adresi ve ORC kimlik numarasını (ORCID) çalışmasının başına ekleyeceği üst kapak sayfası ile birlikte bildirmelidir. Makaleyi gönderen yazarın ismini ve ORC kimlik numarasını (ORCID) yazmaması/unutması durumunda makalesi yayımlanmayacaktır. Makale, A4 boyutunda birinde yazara ilişkin

bilgileri içeren kapak sayfası bulunan, diğerinde bulunmayan iki nüsha halinde gönderilir. Yazı, ana metinde 1,5 satır aralığı ile 12 punto; dipnotlarda tek satır aralığı ile 10 punto kullanılarak Times New Roman, normal stil karakterinde yazılmalı, metin iki yana yaslanmalı, sayfanın tüm kenarlarında 2,5 cm boşluk bırakılmalıdır. Başlık ve alt başlıklar dışında koyu (bold) yazı karakteri kullanılmamalıdır.

10. Dipnotlar sayfa altında gösterilir ve numaraları noktalama işaretlerinden sonra kullanılır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadı ve adının sadece baş harfleri büyük olur. Verilen kaynak kitap ise kitabın adı, kitabın basıldığı yer, basım yılı ve atıf yapılan sayfa numarası sırası ile verilir. Verilen kaynağın makale olması halinde ayrıca, makale adı çift tırnak içine alınır. Ancak makalenin yer aldığı eserin basım yeri ve tarihinin yazılması gerekmez. Verilen kaynak internet dokümanı ise makale yazarının soyadı adı, makale adı, dergi adı ve sayısı, hangi tarihte ve hangi siteden erişildiği bilgilerine sırası ile yer verilir. Tüm göndermeler yazarın soyadı yazılarak yapılır.

Kitap için örnek: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, s.28.

Makale için örnek: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861), s.826.

İnternette alınmış doküman için örnek: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.2015/4(64), 11.03.2016 tarihinde <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf> adresinden erişildi.

Gönderme örnek: Yılmaz,

11. Makale sonunda “kaynakça” bulunmalıdır. Kaynakça; metin içindeki ilk (tam) atıflar, “yazarın soyadı, adı” şeklindeki alfabetik düzene uyularak düzenlenir.

Örneğin: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861).

12. Makalede “anlatım planı”na veya “içindekiler”e yer verilmez.

13. Makalede yer alan kısaltmalara ilişkin cetvel metnin sonunda yer almalıdır.

14. Makale yayımlanmak üzere **dergi@yargitay.gov.tr** adresine e-posta ile gönderilir.

15. Yazarların dergiye gönderdikleri yazılarının denetimini yapmış oldukları ve bu haliyle “basıla” verdikleri kabul edilir. Bilimsellik ölçütlerine uyulmadığı ve olağanın üzerinde yazım yanlışlarının tespit edildiği yazılar, Yayın Kurulu tarafından geri çevrilir. Makale, Yargıtay Dergisi yayın ilkelerine uygun değilse reddedilir. Reddedilen yazılar yazarına iade edilmez. Yayın Kurulunun izni olmadıkça hakemlik sürecine başlandıktan sonra makale geri çekilemez, başka yerde yayımlanamaz.

16. “Kör hakemlik” sistemi uyarınca, kapak sayfası olmayan makale nüshası hakemlere gönderilir. Yazara yazının hangi hakeme gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Yazının yayımlanması hakemler tarafından uygun bulunmadığı takdirde durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa; rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Yazar, sadece belirtilen düzeltmeler çerçevesinde değişiklikler yapabilir. Bu düzeltmeler yazar tarafından kabul edilip, işlenmesi ve hakemler tarafından uygun görülmesi koşuluyla makale yayımlanır. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

17. Yazarlara ve hakemlere 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik” çerçevesinde telif ve hakem ücreti ödenir. Yazılar yayımlanmak üzere kabul edildiği takdirde, elektronik ortamda tam metin olarak yayımlamak da dahil olmak üzere tüm yayın hakları Yargıtay Dergisi’ne aittir. Yazarlar telif haklarını Yargıtay Dergisi’ne devretmiş sayılır. Elektronik yayım için ayrıca telif ücreti ödenmez.

18. Yayımlanan makalenin yazarına üç adet, hakemlere birer adet dergi gönderilir.

19. Dergide çeviri eserlere, kitap ve karar incelemelerine, mevzuat değerlendirmeleri ile bilgilendirici notlara da yer verilir. Bu tür yazılar hakeme gönderilmeyip, Yayın Kurulu kararı ile yayımlanır.

20. Makalenin yayımlanması için en az iki hakemin kabulü, hakem raporları arasında çelişki olması halinde editörün görüşü doğrultusunda veya üçüncü bir hakem raporu alındıktan sonra Yayın Kurulu'nun onayı gerekir.

21. Makale geliş tarihine göre kayıt altına alınarak, sıra numarası verilir.

22. Dergiye yayınlanmak üzere makale gönderen yazar yukarıdaki yayın ilkelerini kabul etmiş sayılır.

JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION (JCoC) EDITORIAL PRINCIPLES

1. Published since 1975, the Journal of the Court of Cassation (JCoC) is a quarterly “peer-reviewed” periodical issued in January, April, July and October.

2. JCoC includes peer-reviewed and non-peer-reviewed articles. Manuscripts designated for publication through peer-review shall be indicated as such in the Journal. The Editorial Board shall decide whether a non-peer-reviewed article will be published or not.

3. JCoC’s purpose is to publish scientific works on law.

4. Manuscripts must be original, not have been published or submitted for publication elsewhere.

5. Author(s) shall have all liabilities arising from the published article.

6. The manuscript shall be typed in Microsoft Word software.

7. The manuscript must not be too short for a scientific study or too long to exceed the limits of the article format.

8. While JCoC’s publication language is essentially Turkish, it shall accommodate articles in foreign languages as well. The article, whether in Turkish or in any foreign language, must have a “title” not exceeding 13 words, an “abstract” of 150 to 350 words, and 5 to 8 “keywords”. The title, abstract and keywords of the article shall be included in the manuscript in Turkish and English together. Such information shall be inserted in the beginning of the article in the said order, and submitted in Turkish or in English along with the manuscript by the author(s).

9. The author must indicate his/her full name, title, affiliated organization, contact address and telephone, and absolutely, e-mail address and ORCID ID number in the top cover page added to the beginning of the manuscript. The article will not be published if s/he forget/does not write the name of the author and the ORCID ID number. The manuscript shall be submitted in two copies each in A4 size paper, one having the cover page with author information, the other with no author information. The manuscript shall be typed in

normal style, justified, Times New Roman 12 font size with 1.5 line spacing in the main text, and 10 font size, single spaced in the footnotes; page margins 2,5 cm all around. Bold font should not be used except in the title and subtitles.

10. Footnotes shall be placed at page bottom, and marking numbers inserted after punctuation marks in the text. When providing references in the footnote, only the initial letters of the author's last name and given names shall be capitalized. Where a book is referenced, the referencing shall include the title, place of print, year of print and referred page of the book in the order herein. Where an article is referenced, the title of the article shall be quoted in double-quotation marks. However, it is not necessary to include the place of print and the date of the work in which the article appeared. Where the reference source is from the Internet, the following information shall be furnished in the following order: last name and given names of the author, article title, Journal title and issue, date of access and website address. All citations shall mention the author's last name.

Example of book reference: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, p.28.

Example of article reference: Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861), p.826.

Example of Internet reference: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, No 2015/4(64), accessed on 11.03.2016 at <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf>.

Example of citation: Yılmaz,

11. The manuscript should have a "references section" at the end. It is organized with respect to the alphabetical order of "author's surname, first name".

For example: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan

Tazminat Davası”, (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861).

12. “Contents” and “narrative plan” are not included in the article.

13. The “Abbreviations Chart” should be placed at the end of the text.

14. The manuscript submitted for publication shall be communicated by e-mail to: **dergi@yargitay.gov.tr**

15. It shall be assumed that the manuscripts submitted by authors to the Journal have been checked and submitted “for print as is”. Manuscripts that are identified as non-conforming to the scientific criteria and having more spelling errors than usual shall be returned by the Editorial Board. Where the manuscript fails to comply with the editorial principles of the Journal of the Court of Cassation, it shall be rejected. Rejected manuscripts shall not be returned to the author. Unless it is allowed by the Editorial Board, the article cannot be withdrawn and published elsewhere after the refereeing process has started.

16. Pursuant to the “double blind peer review” system; the copy of the manuscript without the cover page shall be communicated to the reviewers. No information on reviewers shall be furnished to the author. Where the reviewers do not approve the manuscript for publication, this shall be notified to the author. Where the reviewers’ report calls for major revision(s), such report shall be communicated to the author without indicating the identity of reviewers. The author may make changes only in the context of the requested corrections. The manuscript shall be published provided that such corrections be accepted, inserted by the author and approved by the reviewers. Where the reviewers’ report is negative, no further review shall be undertaken.

17. Authors and reviewers shall be paid copyright fees and reviewing fees respectively on the basis of the “Regulation on Copyright and Processing Fees Payable by Public Entities” published in the Official Gazette of 23 January 2007 issue 26412. Where the manuscripts are accepted for publication, all publication rights shall be owned by the Journal of the Court of Cassation including full-text publication in electronic media. Authors shall be considered to have

transferred their copyright to the Journal. No further royalties shall be paid for electronic publication.

18. Three copies of the Journal that contains the published article shall be sent to the author, and one each to the reviewers.

19. The Journal includes translated works, book and decision reviews, informative notes on legislative reviews as well. Such works shall not be directed to reviewers; they will be published by a decision of the Editorial Board.

20. The manuscript requires approval by at least two reviewers for publication; where the reviewers' reports fail to concur, the approval of the Editorial Board shall be required upon the Editor's opinion or after obtaining a third reviewer's report.

21. Manuscripts shall be recorded and numbered in the order of receipt.

22. Authors who submit manuscripts to the Journal for publication shall be deemed to have agreed to the editorial principles herein.

İÇİNDEKİLER CONTENTS

HAKEMLİ MAKALELER PEER REVIEWED ARTICLES

Dr. Ali Demirbaş

Boşanma Nedeniyle Velayeti Anneye Verilen Çocuğun Soyadı

*Last Name Of The Child Given To The Mother Of Parental
Responsibility Due To Divorce.....* 745-768

Dr. Harun Mert

TCK 19. Maddenin Uygulanmasında Yabancı Ceza Kanunu-
nun Tespit Edilmesi

*Determination Of Foreign Penal Law For The Application Of
Article 19 Of The Turkish Penal Code.....* 769-800

Arş. Gör. N. Şeyma Akyel Kasırğa

Kambiyo Senetlerine Özgü Takip Yolu ile Rehnin Paraya
Çevrilmesi Yoluyla Takip Arasında Derdestlik Sorunu

*The Plea Of Pendency Relevant To The Concurrent Procedures
Of Foreclosure Of Pledged Property And The Execution Of
Commercial Papers And Bills.....* 801-836

İÇİNDEKİLER
CONTENTS**HAKEMSİZ MAKALELER**
ARTICLES**Süleyman Sapanoğlu**

Hukuk Sistemimizde İnançlı İşleme İlişkin Boşluğun
Bilimsel Görüşler ve Yargı Kararları ile Doldurulması

*Filling The Gap Regarding To Fiducia In Our Judicial
System With Scientific Opinions And Judicial Decisions 837-886*

Ufuk Ünlü

İnternet Bankacılığı Sisteminde Bankaların ve Müşterilerin
Hukuki Sorumlulukları

*Civil Liability Of Banks And Customers In The Online
Banking System..... 887-908*

Serdar Çelikel

Alacağın Devrinde Borçlunun Durumu

Debtor's Situation In Receivable Transfer..... 909-950

**BOŞANMA NEDENİYLE VELAYETİ ANNEYE VERİLEN
ÇOCUĞUN SOYADI*****LAST NAME OF THE CHILD GIVEN TO THE MOTHER OF
PARENTAL RESPONSIBILITY DUE TO DIVORCE*****Dr. Ali DEMİRBAŞ*****ÖZ**

Evlilik içinde doğan çocuk yasa gereği ailenin yani babanın soyadını alır. Evlilik dışında doğan çocuk ise, kural olarak annenin soyadını taşır. Ancak, tanıma veya babalığa hüküm kararı ile soybağı kurulan evlilik dışı çocuk, babanın soyadını alır.

Evlilik ilişkisi boşanma veya iptal ile sona ermiş ise çocuk, velayet hakkına sahip olan annenin soyadını alabilecek midir? Son zamana dek Yargıtay bu soruya olumsuz cevap vermiştir. Anayasa Mahkemesi ise bireysel başvuru üzerine verdiği kararlarda aile hayatına müdahale edildiği gerekçesi ile soruya olumlu cevap vermektedir. Anayasa Mahkemesinin kararlarını takiben Yargıtay da görüş değiştirmiş, bu yöndeki taleplere olumlu cevap verilmesi gerektiği sonucuna ulaşmıştır.

Çalışmada, boşanma halinde çocuğun, velayet hakkına sahip olan annenin soyadını alabilmesi ele alınmıştır. Çalışmanın giriş bölümünde genel olarak adın kazanılması ele alınmış, ele alınan konunun çerçevesi çizilmiştir. Çalışmanın takip eden bölümlerinde sırasıyla Yargıtay'ın konuya yaklaşımı ve bireysel başvuru üzerine Anayasa Mahkemesi tarafından verilen kararlar incelenmiş, yargı kararlarının değerlendirilmesi yapılmış, çözüm arayışlarını takiben sonuç bölümü ile birlikte çalışma tamamlanmıştır.

Makalenin Geliş Tarihi : 24/01/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 04/07/2019

* İbn Haldun Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi,
e-mail: ali.demirbas@ihu.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8143-8036>

Anahtar Kelimeler: Soyadı, Annenin Soyadı, Çocuğun Soyadı, Boşanma, Çocuk ve Soyadı

ABSTRACT

The child born in marriage takes the surname of the family, the father's surname. As a rule, the child born out of marriage carries the last name of the mother. However, a child born out of marriage who has been recognized as a parent by recognition or a decision of fatherhood receives the surname of the father.

If the marriage ends with a divorce or cancellation decision, will the child be able to carry the last name of the mother who has the right of parental responsibility? Until recently, the Supreme Court of Appeals has responded negatively to this question. The Constitutional Court responds positively to the question with the reason that it intervened in the family life in the events coming in front of it through individual application. Following the judgements of the Constitutional Court, the Supreme Court of Appeals changed their views and reached the outcome of a positive response to these requests.

In the study, it was discussed that the child could get the last name of the mother who has the right of parental responsibility in case of divorce. In the introduction part of the work, the acquisition of the name in general is handled, and the frame of the subject discussed in the study is drawn. In the following sections of the work, the approach of the Supreme Court of Appeals to the subject and the decisions of the Constitutional Court on the individual application were examined, the judicial decisions were evaluated and the study was completed together with the conclusion section following the search for solutions.

Keywords: Surname, Surname of the Mother, Surname of the Child, Divorce, Child and Surname

**TCK 19. MADDENİN UYGULANMASINDA YABANCI CEZA
KANUNUNUN TESPİT EDİLMESİ¹*****DETERMINATION OF FOREIGN PENAL LAW
FOR THE APPLICATION OF ARTICLE 19 OF THE TURKISH
PENAL CODE*****Dr. Harun MERT²****ÖZ**

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun "Yabancı kanunun göz önünde bulundurulması" başlıklı 19. maddesinde, Türkiye'nin ege-menlik alanı dışında işlenen suçlar dolayısıyla Türkiye'de yargılama yapılırken, Türk kanununa göre verilecek olan cezanın, suçun işlendiği ülke kanununda öngörülen cezanın üst sınırından fazla olamayacağı düzenlenmiştir. Söz konusu hükmün uygulanmasının gerekli olduğu hallerde, yabancı ülke ceza kanununun tespit edilmesi için mahkemelerce başvurabilecek temel iki yol bulunmaktadır: Uluslararası adli yardımlaşma ve bilirkişiye mürâcaat edilmesi.

Bu çalışmada, yabancı ceza kanunlarının tespit edilmesinde uluslararası adli yardımlaşma yolunun temel dayanakları olan Cezaî Konularda Uluslararası Adli İş Birliği Kanunu ve Yabancı Hukuk Hakkında Bilgi Edinilmesine Dair Avrupa Sözleşmesine Ek Protokol ile yabancı devletlerle akdedilen ikili adli işbirliği andlaşmalarının konuya ilişkin hükümleri incelenmiştir. Bunun yanı sıra Ceza Muhakemesi Kanunu ile Bilirkişilik Kanunu çerçevesinde, bilirkişiye mürâcaat edilmesi hâlinde dikkate alınacak usul ve esaslar üzerinde durulmuştur. Çalışmada konuyla ilgili yargı kararlarından ve doktrin-de ortaya konulan düşüncelerden de yararlanılmış, ayrıca yabancı hu

Makalenin Geliş Tarihi : 18/02/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 04/07/2019

¹ Bu çalışma, yazarın Şubat 2015 tarihinde Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü tarafından kabul edilen Doktora Tezinin ikinci bölümünden türetilmiştir.

² Yargıtay 10. Ceza Dairesi Üyesi, e-mail: harun.mert@adalet.gov.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4136-9336>

kukun tespitine ilişkin uygulamanın daha etkin hâle getirilmesine yönelik görüş ve önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Yabancı ceza kanunu, yurt dışında işlenen suç, adlî yardımlaşma, bilirkişi, milletlerarası andlaşma.

ABSTRACT

In article 19 of the Turkish Penal Code (Law number 5237) titled “Consideration of foreign penal law”, it is regulated that during the adjudications in Turkey for offences committed outside the sovereign territory of Turkey, the penalty to be imposed under Turkish law shall not exceed the maximum limit of the penalty stipulated in the law of country where the offence was committed. When needed to implement this provision, there are two main ways for the courts to apply in order to determine the penal law of the foreign country: International mutual legal assistance and application to expert witnesses.

In this study, relevant provisions of the Law on International Legal Cooperation in Criminal Matters, Additional Protocol to the European Convention on Information on Foreign Law and bilateral treaties signed with foreign states, which are the fundamental grounds of the international mutual legal assistance procedure, are examined. Besides, within the scope of the Criminal Procedure Code and Expert Witnesses Law, it is dwelled on the rules and procedures to be considered when applied to expert witnesses. During the study, it has also been benefited from the court decisions and the opinions put forward in the doctrine relating to the matter; moreover views and suggestions are expressed aimed at making the implementation of the determination of foreign law more effective.

Keywords: Foreign penal law, extraterritorial offence, mutual legal assistance, expert witness, international treaty.

KAMBYO SENETLERİNE ÖZGÜ TAKİP YOLU İLE REHNİN PARAYA ÇEVİRİLMESİ YOLUYLA TAKİP ARASINDA DERDESTLİK SORUNU

THE PLEA OF PENDENCY RELEVANT TO THE CONCURRENT PROCEDURES OF FORECLOSURE OF PLEGDED PROPERTY AND THE EXECUTION OF COMMERCIAL PAPERS AND BILLS

Arş. Gör. N. Şeyma AKYEL KASIRGA*

ÖZ

Derdestlik itirazı, Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nda olumsuz bir dava şartı olarak düzenlenmiş, İcra ve İflas Kanunu'nda ise düzenleme altına alınmamıştır. Kanımızca, bu hususta yapılacak değerlendirme, icra takip yollarının doğasına uygun düştüğü ölçüde, dava yolunda derdestlik itirazına kıyasen yapılmalıdır. Çalışmamızda, öncelikle derdestlik kavramı izah edilmeye çalışılacak, yargılama hukukunda derdestlik itirazı ile güdülen amaçların takip hukuku bakımından da geçerli olup olmadığı ortaya konacak ve nihayet rehnin paraya çevrilmesi yoluyla takip ile kambyo senetlerine özgü takip yolları arasında derdestlik itirazının ileri sürülüp sürülemeyeceği meselesi incelenecek, söz konusu takip yolları bakımından derdestlik itirazının unsurları kıyaslanacaktır.

İcra ve İflas Kanunu'nun 45. maddesinde düzenlenen, *önce rehne başvuru kuralı gereği*, rehinle teminat altına alınmış alacağa ilişkin olarak, ancak rehnin paraya çevrilmesi yoluna başvurulduktan sonra, alacağın rehinle karşılanamayan kısmı için diğer takip yollarına başvurulabilir, bununla birlikte, kanunun 167. maddesi saklıdır. 167. madde, aynı alacağa ilişkin olarak kambyo senedi düzenlenmişse, önce rehne başvuru ku

Makalenin Geliş Tarihi : 19/06/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 04/07/2019

* Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Medeni Usul-İcra ve İflas Hukuku Anabilim Dalı, e-mail: akyelseyma123@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4450-4169>

ralına riayet etme zorunluluğu bulunmadığını hüküm altına almıştır. Yargıtay'ın söz konusu takip yolları arasında derdestlik itirazına ilişkin farklı yöndeki kararları incelenerek konu aydınlatılmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Derdestlik, Derdestlik İtirazı, İcra Takibi, Dava, Rehnin Paraya Çevrilmesi Yoluyla Takip, Kambiyo Senetlerine Özgü Takip.

ABSTRACT

The plea of another action pending is regarded as a cause of action in the frame of Turkish Civil Procedure Code. However, such a plea about enforcement proceeding is not regarded as a cause of enforcement in the frame of Turkish Enforcement and Bankruptcy Code. It could be argued that the plea of another enforcement pending should be interpreted in the frame of the plea of another action pending. In this study, firstly, the notion of pending will be analyzed, secondly, the aspects of the plea of pending will be analyzed in the frame of litigation so as to determine whether the same reasoning applies to enforcement procedure and finally it will be analyzed whether the plea could be argued between the procedure of foreclosure of pledged property and the execution of commercial papers and bills.

According to Turkish Enforcement and Bankruptcy Code, the debtee should seek for the procedure of foreclosure of pledged property firstly rather than the other enforcement procedures. However, if he has commercial papers and bills due to the same obligatio, he is not obliged to seek for the procedure of foreclosure of pledged property firstly. Turkish Court of Cassation have embraced different aspects about the plea of pendency between the procedures of foreclosure of pledged property and the execution of commercial papers and bills. The different decisions of the court will be analyzed so as to make a comprehensive analysis.

Keywords: Pendency, The plea of pendency, Execution for debt, Litigation, Foreclosure of pledged property, Execution of commercial papers and bills.

HUKUK SİSTEMİMİZDE İNANÇLI İŞLEME İLİŞKİN BOŞ- LUĞUN BİLİMSEL GÖRÜŞLER VE YARGI KARARLARI İLE DOLDURULMASI

FILLING THE GAP REGARDING TO FIDUCIA IN OUR JUDICIAL SYSTEM WITH SCIENTIFIC OPINIONS AND JUDICIAL DECISIONS

Süleyman SAPANOĞLU*

ÖZ

Günümüzde, toplumların gelişmişlik düzeyleri, ekonomik, teknik ve benzer alanlardaki hamleler ve bunların yarattığı gereksinmelerin doğurduğu sorunlar, modern ve gelişen hukuk sistemlerini yeni hukuki kavramları ve çözüm yollarını arayışa sevk etmiştir. Tüm gayretlere, yapılan düzenlemelere karşın, bazı kavramlara hiç yer verilmemiş veya düzenlemeler eksik kalmıştır. Yapılan iyileştirmeler, uygulamada görülen hukuki sorunları ve uyuşmazlıkların çözüm yollarını karşılamamaktadır. Yürürlükteki hukuk sistemimizde yasa koyucu tarafından düzenlenmeyen, düzenlenmesi hiç düşünülmeyen kavramlardan biri de çalışmamızın konusu olan inançlı işlemdir. Bu kavram, eski hukukumuzdan gelmektedir. Türk Medeni Kanununun yürürlük tarihinden önce ve sonra inançlı işlemi düzenleyen veya yasaklayan bir hüküm bulunmamaktadır. Bunun sonucu olarak da inançlı işleme ilişkin boşluk bulunmaktadır. Hâkim önüne gelen uyuşmazlığı çözmek durumundadır. Yasal boşluk nedeniyle karar vermekten kaçınmaz. Böyle bir uyuşmazlığı çözmek durumunda olan hakim, Türk Medeni Kanununun “Hukukun uygulanması ve kaynakları” başlıklı birinci maddesi uyarınca, kural koymak suretiyle karar verecektir. Hâkim, kararı verirken bilimsel görüşlerden ve yargı kararlarından yararlanacaktır. Konumuz çerçevesinde çözüme kavuşturulan uyuşmazlıklara ilişkin ilke niteliği taşıyan sınırlı sayıda Yargıtay kararlarına yer verilmiştir. Ancak, sağlıklı ve ayrıntılı çözüm yolu, yasa koyucunun yer

Makalenin Geliş Tarihi : 08/03/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 04/07/2019

* Yargıtay 8. Hukuk Dairesi Onursal Başkanı, e-mail: s.sapanoglu@hotmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5488-0072>

leşik uygulamayı göz önünde tutarak konuyu yasalaştırmasıdır.

Bu çalışmamızın amacı, inançlı işlemlerle ilgili uyuşmazlıkları çözmek durumunda olan hakimlerin bilimsel görüşler ve yargı/Yargıtay kararlarından yararlanarak hüküm vermesine yardımcı olmaktır.

Anahtar Kelimeler: İnançlı işlem, bilimsel görüşler, yargı kararları, sözleşme serbestisi, borçlandırıcı ve kazandırıcı işlemler.

ABSTRACT

Today, the development level of societies, initiatives within such fields as economy, technic etc., and the problems arising from the necessities have compelled modern and developing law systems to find new concepts of law and ways of solution. Despite all efforts and arrangements, some concepts have not been included and arrangements have remained missing. The amendmends that have been made cannot resolve the legal problems and disputes in practice. In our current legal system one of the concepts which is not regulated and which has not ever considered to be regulated by the law-maker is fiducia which is the subject matter of our study. This concept comes from our early law. The Turkish Civil Code does not have any provision which regulates or prohibits fiducia before of after its date of entry into force. As a consequence, there is a gap regarding fiducia. Judges should resolve the disputes before them. They cannot abstain from rendering decisions because of a legal gap. The judge who is supposed to resolve such a dispute shall decide the means of establishing rules in accordance with the Article 1 entitled "Implementation and resources of law" of the Turkish Civil Code. While judges are rendering decisions, they shall make use of scientific opinions and judicial decisions. Within the framework of our subject matter, there is a limited number of decisions which have the qualification of principle regarding the resolved disputes rendered by the Court of Cassation. However, the ideal and detailed solution is enactment of the issue and the law-maker considering the established practice.

The objective of our study is to assist the judges who are supposed to resolve the disputes regarding fiducia in rendering judgements by using scientific opinions and the decisions of the judiciary/ the Court of Cassation.

Keywords: fiducia, scientific opinions and judicial decisions, freedom of contract, promissory and acquisitive transactions.

İNTERNET BANKACILIĞI SİSTEMİNDE BANKALARIN VE MÜŞTERİLERİN HUKUKİ SORUMLULUKLARI***CIVIL LIABILITY OF BANKS AND CUSTOMERS IN THE ONLINE BANKING SYSTEM*****Ufuk ÜNLÜ*****ÖZ**

Son yıllarda kullanıcı sayısı sürekli artan internet bankacılığı sistemi, zaman ve yer durumuna bakılmaksızın, bankacılık işlemlerinin şubeye gitmeden bilgisayar veya internet bağlantısı olan diğer akıllı cihazlar ile gerçekleştirilmesine dayalı bir uygulamadır. İnternet bankacılığı, bankaların teknolojik gelişmelerden ve internet ortamından nasıl faydalandığını gösteren en iyi örneklerden birisi olarak kabul edilmektedir. Günümüzde şube ortamında yapılan neredeyse her işlem artık internet bankacılığı işlemleriyle yerine getirilebilmektedir. Söz konusu sistemde yaşanabilecek sorun ve tehditler bankalar ve müşteriler arasında ihtilaflara neden olmaktadır. Bu kapsamda internet bankacılığında bankalara ve müşterilere yüklenen hukuki sorumluluklar bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İnternet, İnternet Bankacılığı, Banka, Müşteri, Hukuki Sorumluluk.

ABSTRACT

Online banking system, which has been increasing in number of users in recent years, is an application based on the realization of banking transactions with other smart devices with computers or internet connections, regardless of time and location. Online banking is considered to be one of the best examples of how banks benefit from technological advances and the internet environment. Today

Makalenin Geliş Tarihi : 04/04/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 04/07/2019

* Cumhurbaşkanlığı Denetçisi (E. Başbakanlık Başmüfettişi),
e-mail: ufuk1984@hotmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2547-7609>

almost every transaction made in the branch environment can now be carried out through internet banking transactions. The problems and threats that can be experienced in this system cause conflicts between banks and customers. In this context, there are legal responsibilities imposed on banks and customers in online banking.

Keywords: Internet, Online Banking, Bank, Customer, Civil Liability.

ALACAĞIN DEVRİNDE BORÇLUNUN DURUMU *DEBTOR'S SITUATION IN RECEIVABLE TRANSFER*

Serdar ÇELİKEL*

ÖZ

Alacaklının, borçlunun rızası ve onayı olmaksızın alacağını üçüncü bir kişiye devretmesi mümkün olup, alacağın devri, alacağı devreden alacaklı ile devralan kişi arasında yapılacak yazılı bir sözleşme ile meydana gelir. Alacağın devri borç ilişkilerinde taraf değişikliği kapsamında yer almaktadır. Bu devirle borçlu aynı kalmakla birlikte, alacak hakkı üzerinde hak sahibi olan kişi (alacaklı) değişmektedir. Alacağın devri, borçlunun durumunu ağırlaştıramayacağından, alacak, devreden malvarlığında ne halde ise devralanın malvarlığına da o hali ile geçer. Bu nedenle, borçlu, alacağı devredene karşı sahip olduğu alacakla ilgili savunmalarını alacağı devralana karşı da ileri sürebilir. Konuyu incelerken, öncelikle alacağın devri kavramı üzerinde durarak, hangi alacakların devredilebileceğini irdeledik, sonrasında alacağın devrinin borçlu bakımından hükümlerinin neler olduğu üzerinde durmaya çalıştık.

Anahtar Kelimeler: Alacağın devri, devredilebilecek alacaklar, devrin koşulları, borçlunun durumu, devrin sonuçları.

ABSTRACT

It is possible for the creditor to transfer the receivable to a third party without the consent and approval of the debtor, and the transfer of the receivable will be made by a written agreement between the transferor and the transferee. The transfer of the receivable takes place within the scope of the change in the debt relations. Although the debtor

Makalenin Geliş Tarihi : 26/04/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 04/07/2019

* Hâkim, Yargıtay 3. Ceza Dairesi, e-mail: serdarcelik655@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8406-2019>

is the same in this period, the person (the creditor) that has the right on the receivable is changing. Since the transfer of the receivables cannot aggravate the situation of the debtor, the receivable will be transferred to the assets of the transferee in the same way as the owner of the inheritance. Therefore, the debtor may also assert against the transferee who will receive his defenses against the receivables to which he/she will own. While examining the subject, we first focused on the concept of the transfer of the receivable and examined which receivables could be transferred, and then tried to emphasize the terms of the transfer of the receivable in terms of the borrower.

Keywords: transfer of receivable, receivables of transferable, terms of transfer, the status of the debtor, results of the transfer.